

Zadání architektonické soutěže

„Veřejné prostranství mezi školami v Červeném Kostelci“

Příloha č. 6

Závěry z participativního setkání s veřejností

Setkání se uskutečnilo dne 31. března 2016 a jednání řídila facilitátorka Blažena Hušková. Zúčastnilo se jej asi 70 obyvatel Červeného Kostelce.

Program

1. Společná vycházka do prostoru mezi školami
2. Slovo úvodem – cíl a program veřejné debaty (Rostislav Petrák, Blažena Hušková)
3. Kdo je tady? (krátké představení)
4. Společná debata: co se nám na prostoru mezi školami líbí a co ne?
5. Pár slov k historii a architektonickým souvislostem prostoru mezi školami (J. Kafka, M. Wajsar)
6. Práce ve skupinách: k čemu chceme prostor mezi školami využívat, co zde chceme dělat? Jakou atmosféru by měl mít, jaký by měl být?
7. Prezentace ze skupin, diskuse a závěr

První půlhodinu jsme strávili vycházkou mezi školami. Snažili jsme si uvědomit, která místa se nám líbí nejvíc a která nejméně, zda jsou tu místa nebezpečná, místa, kde se lidé rádi scházejí, místa tajemná. Nejvíc debat vyvolal prostor okolo legionáře, umístění a podoba dětských hřišť a návaznost prostoru na ulici 17. listopadu.

Pak jsme se přesunuli do malého sálu. Veřejnou debatu zahájil pan starosta krátkým připomenutím účelu jednání – tím bylo dozvědět se o názorech a potřebách místních obyvatel jako hlavních uživatelů prostoru mezi školami tak, aby tyto názory a potřeby vedení města zohlednilo při formulaci zadání architektonické soutěže. Facilitátorka Blažena Hušková pak představila program jednání. Zahájili jsme krátkým společným představením a pak jsme se pustili do diskuse.

Nejprve jsme se společně pokusili popsat, co se nám na prostoru mezi školami líbí, co nám vyhovuje, a co se nelíbí, nevyhovuje. Kdokoli mohl vyslovit krátké sdělení, které jsme doslovně zapisovali.

Historik Jan Kafka a architekt Marek Wajsar připomněli podobu, vývoj a způsob užívání prostoru mezi školami v minulosti a souvislosti s ostatními částmi města a jejich funkcemi. Chceme-li zodpovědně promýšlet budoucnost místa v obci, je nezbytné znát jeho historii a zařazení do „bytosti“ města.

Pak jsme se rozdělili do deseti menších skupin u stolků; diskusi ve skupinách řídili facilitátoři tak, abychom v čase, který byl k dispozici, zvládli vše, co je třeba, a aby se do debaty mohli zapojit všichni zájemci.

Nejprve jsme se ve skupinách zamysleli nad stávající podobou prostoru mezi školami a nakreslili tzv. mapu vnímání místa podle připravené legendy a do připravené mapy.

Zakreslovali jsme místa nebezpečná, ošklivá, krásná, oblíbená, místa dětských her, místa, kde se lidé rádi scházejí, místa významná apod.

Pak jsme ve skupinách debatovali o budoucím využití prostoru mezi školami: k čemu chceme tento prostor využívat? Co zde chceme dělat, jaké funkce by měl prostor plnit? Ve skupině jsme zaznamenávali všechny nápady a návrhy členů skupiny a následně jsme jednotlivým námětům přidělovali body (každý člen skupiny měl k dispozici 4 body a mohl je přidělit nejvíce 3 položkám).

Komentář: *Klidné posezení, setkání s přáteli, občerstvení, hra dětí a s dětmi – to je hlavní funkce, kterou by prostor měl plnit. Zázitek „klidu v centru“, příležitost k posezení, četbě, procházce. Prostor by měl též poskytovat zázemí pro kulturní akce. Novým prvkem v místě je žádaná přítomnost vody – pítka, „cachtadlo“, fontána. Důležité je také parkování, zejména bezpečný způsob řešení prostoru, kde rodiče přivázejí děti do školy a loučí se s nimi a odpoledne je vyzvedávají.*

Práce ve skupinách pokračovala debatou o tom, jakou atmosféru by prostor měl mít, jaký by měl být, jak bychom se v něm chtěli cítit. Postupovali jsme stejně jako v předchozím bodě – facilitátor zaznamenal všechny náměty členů skupiny a závažnost jednotlivých námětů se hodnotila přidělováním bodů:

Komentář: *Důstojnost, harmonie a kultivovanost prostoru se dostala jednoznačně na první místo; pojmenování se různí (místo kultivované, důstojné, nadčasové, reprezentativní, harmonické, s respektem k historii, architektonicky čisté, vzbuzující hrdost), význam je shodný. Důležitá a žádaná je zeleň, květy, úpravnost, ladnost prostoru, co nejvíce přírodních prvků a méně betonu a asfaltu. Místo příjemné, klidné, bezpečné (jak co se týče provozu místa samého, tak co se týče odstínění od dopravy na ulici 17. listopadu), živé, veselé, společensky přitažlivé. Touha po osvěžujícím pocitu zřejmě opět připomíná myšlenku umístění vodního prvku.*

Závěrečná diskuse byla velmi krátká, byli jsme už všichni unaveni a snad i spokojeni s intenzivní debatou ve skupinách. Pan starosta poděkoval všem přítomným.

Závěr

Zdá se, že hlavních témat, s nimiž se zpracovatel architektonického návrhu bude muset, vyrovnat, je několik:

- Prostor mezi školami je během dne nejvíce využíván dětmi a jim by tedy měl být přizpůsoben; hra dětí a s dětmi je i jednou z prioritních funkcí prostoru, jak je pojmenovali účastníci debaty. Na druhou stranu atmosféra místa by měla být důstojná, reprezentativní, respektující historii, harmonická, nadčasová. Skloubení těchto dvou požadavků bude nepochybně nesnadné.
- Vztah prostoru mezi školami a frekventované ulice 17. listopadu; odstínit hluk, nečistotu a nebezpečí plynoucí z dopravní zátěže, zajistit klid, pohodu a bezpečnost ve veřejném prostoru mezi školami a současně zachovat otevřenost a vzdušnost celého prostoru
- Voda je nový prvek objevující se v prostoru, a to jak při vlastní debatě, tak ve výtvarném sdělení dětí. Funkce a podoba je otevřená (pítka? fontána? prostor pro brouzdání, osvěžení v létě?).
- Počet a umístění parkovacích míst a pojednání parkovacích ploch zejména v souvislosti s bezpečným nastupováním a vystupováním dětí v nejfrekventovanějších ranních a odpoledních časech

Podrobný zápis včetně příloh naleznete na webu města v sekci <http://www.cervenykostelec.cz/mesto>